

Όλοι

οι Καρυώτες γνώριζαν τον Κώστα και του έδειχναν αγάπη και συμπάθεια. Τον έβλεπαν να περιφέρεται στις Καρυές, να λειτουργείται τακτικά στο Πρωτάτο, να κάνει τις τρέλες του, και όλοι ήταν σε απορία. Είναι τρελός, πάσχει στα μυαλά του η κάνει τον τρελό και είναι διά Χριστόν σαλός; Το ήρεμο, φωτεινό, αν και άπλυτο πρόσωπό του, και μερικά σοφά και προορατικά που έλεγε, προβλημάτιζαν τους πατέρες. Ήταν ήσυχος, άκακος, δεν πείραζε κανέναν και δεν ζητούσε τίποτε από κανέναν.

Αλλά ποιος ήταν ο Κώστας; Ήταν μοναχός ή λαϊκός; Αυτό ήταν μυστήριο ανεξιχνίαστο.

Γεννήθηκε στις 10-2-1898 στο Καλέντζι Δωδώνης της Ηπείρου από τον Σταύρο Αγγελή και την Ανθούλα. Ήρθε για μοναχός και έμεινε για ένα διάστημα στο Διονυσίου ως δόκιμος. Ύστερα ήρθε στις Καρυές και έμεινε σαν Καβιώτης σ' ένα ερειπωμένο κελί στο Σαράι.

Φορούσε μια καλογερική σκούφια, είχε γένια και μαλλιά, και απ' αυτό φαινόταν σαν καλόγερος. Αντί για ράσα φορούσε ένα πανωφόρι, μία παλαιά χλαίνη.

Το χειμώνα κυκλοφορούσε σχεδόν γυμνός με ένα κουρέλι πάνω του μέχρι τα γόνατα, ενώ το καλοκαίρι φορούσε παλτό δεμένο στη μέση με σχοινί.

Ποτέ του δεν πλύθηκε και ποτέ του δεν έπλυne τα ρούχα του.

Όταν δεν έπαιρναν άλλη λίγδα, τα άπλωνε στη βροχή, πλένονταν μόνα τους και αφού στέγνωναν, τα φορούσε. Πήγαινε στον παπα-Γαβριήλ το Μακκαβό. Εκείνος τον λυπόταν, του έδινε φαγητό και έριχνε μέσα στα ρούχα του σκόνη για τους ψύλλους που τον έτρωγαν.

Είχε ένα «μπακράτσι» (κονσερβοκούτι με ένα σύρμα για χερούλι), γι' αυτό μερικοί τον αποκαλούσαν «μπακρατσά».

Πήγαινε σε Κονάκια ή σε Κελιά και περίμενε ώρες, μέχρι να ανοίξει την πόρτα μόνος του ο νοικοκύρης. Εκείνος καταλάβαινε και του έβαζε φαγητό στο μπακράτσι. Ό,τι του έδιναν, σούπα, γλυκά, σαλάτα, τα έβαζε όλα μαζί, και μερικές φορές συμπλήρωνε με νερό το «μπακράτσι» του. Έκανε μετάνοια, έλεγε ευχαριστώ και έφευγε.

Άλλες φορές τον έβλεπαν οι πατέρες να στέκεται στραμμένος προς το κοιμητήριο, απέναντι από το Πρωτάτο, για μια-δύο ώρες. Τον άκουγαν να ψιθυρίζει κάτι, να κάνει μορφασμούς, αλλά δεν καταλάβαιναν τι έλεγε. Μήπως έκανε προσευχή για τους κεκοιμημένους;

Το ίδιο έκανε και άλλες φορές. Καθόταν στο δρόμο και ψιθύριζε. Ήταν συνεπαρμένος, προσηλωμένος ο νους του σ' αυτά που έλεγε μурμουριστά. Οι πνευματικοί πατέρες πίστευαν ότι στιχολογούσε το Ψαλτήριο, ηρπάζετο ο νους του και δεν καταλάβαινε ότι τον πλησίασαν άνθρωποι. Όταν του μιλούσαν συνερχόταν, έκανε κάποιες χειρονομίες, καμιά σαλότητα και έφευγε, κρύβοντας την πνευματική του εργασία.

Λίγοι κατανοούσαν την πνευματική του κατάσταση, αλλά και αυτοί όχι σε όλο το βάθος της· οι περισσότεροι πατέρες τον βοηθούσαν από συμπόνια, αλλά υπήρχαν δυστυχώς και ελάχιστοι που τον περιγελούσαν, τον περιφρονούσαν και τον ταλαιπωρούσαν για να γελούν μαζί του.

Ένας από αυτούς είδε μια μέρα τον Κώστα να έρχεται στο μονοπάτι που περνούσε κάτω από το μπαλκόνι του. Γέμισε έναν κουβά με νερό και, όταν έφθασε από κάτω, άδειασε όλο το νερό επάνω του και φυσικά τον μούσκεψε ολόκληρο. Ο γερο-Κώστας συνέχισε ατάραχος το δρόμο του σαν να μην είχε συμβεί τίποτε και μάλιστα ούτε γύρισε να δει τον άνθρωπο.

Κάποτε ο γερο-Κώστας πλησίασε έναν μαθητή της Αθωνιάδος, του απεκάλυψε μία αμαρτία που είχε κάνει, και του είπε άλλη φορά να μην την ξανακάνει.

Αργότερα όμως, το έτος 1969, μερικοί «έξυπνοι» που σκέφτονταν με κοσμικό τρόπο, θεωρούσαν όνειδος την εμφάνιση του Κώστα στις Καρυές και μάλιστα στους Ευρωπαίους που άρχισαν μετά την χιλιετηρίδα να επισκέπτονται το Όρος. Γι' αυτό ενήργησαν την απέλασή του. Έστειλαν τον άνθρωπο του Θεού στο Τρελοκομείο! Εκεί, αφού τον εξήτασαν και τον βρήκαν υγιέστατο, τον έστειλαν στο Γηροκομείο, όπως αναφέρει ο γέροντας Παΐσιος. Έκτοτε χάνονται τα ίχνη του.

Την ευλογία του να έχουμε. Αμήν.

Υ.Γ.Την ημέρα που ψηφίζόταν ο νέος καταστατικός χάρτης του Αγίου Όρους, ο Κώστας, νέος τότε και στην αρχή της διά Χριστόν σαλότητός του, ανέβηκε στο καμπαναριό του Πρωτάτου και χτυπούσε πένθιμα τις καμπάνες. Τότε η Ιερά Κοινότητα δεν τιμώρησε τον Κώστα, δεν έδωσε σημασία στην ενέργειά του να χτυπήσει πένθιμα τις καμπάνες. Ποιος έδινε σημασία στις πράξεις του «τρελο-Κώστα;»

Από την Ιερά Μονή Ιβήρων-Άγιον Όρος.

Πηγές: aoratospolemostheblog.wordpress.com - ahdoni.blogspot.gr - epanastasilae.blogspot.gr